

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14527/2022
28.06.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Милан Косановић, адвокат из ..., против туженог „Generali osiguranje Srbija“ адо Београд, кога заступа Владан Мијаиловић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3142/21 од 19.05.2022. године, у седници већа одржаној дана 28.06.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3142/21 од 19.05.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Мионици П 172/19 од 02.04.2021. године, првим ставом изреке, утврђено је да је тужба повучена у делу који се односи на накнаду материјалне штете. Другим ставом изреке, делимично је усвојен тужбени захтев, па је обавезана тужена да на име накнаде нематеријалне штете тужиоцу исплати износ од 200.000,00 динара за претрпљене физичке болове, 400.000,00 динара за претрпљени страх, 1.100.000,00 динара за претрпљене душевне болове услед умањења опште животне активности и 60.000,00 динара због претрпљених душевних болова услед наружености, све са законском затезном каматом од 02.04.2021. године, као дана пресуђења, па до исплате. Трећим ставом изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да, поред износа досуђених другим ставом изреке, суд обавезе туженог да тужиоцу на име претрпљених физичких болова исплати још 400.000,00 динара и на име душевних болова због наружености још 90.000,00 динара, са законском затезном каматом. Четвртим ставом изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади парничне трошкове у износу од 239.265,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3142/21 од 19.05.2022. године, првим ставом изреке, одбијене су као неосноване жалбе парничних странака и потврђена је пресуда Основног суда у Мионици П 172/19 од 02.04.2021. године, у делу другог става изреке којим је одлучено о накнади нематеријалне штете за претрпљене физичке болове и за душевне болове због умањења опште животне активности и

наружености, све са досуђеном законском затезном каматом, као и у трећем и четвртом ставу изреке. Другим ставом изреке, првостепена пресуда је преиначена у делу другог става изреке, којим је одлучено о накнади нематеријалне штете за претрпљени страх тако што је обавезан тужени да тужиоцу по том основу исплати износ од 200.000,00 динара са законском затезном каматом од 02.04.2021. године до исплате, док је преко досуђеног, а за износ од још 200.000,00 динара, тужбени захтев са законском затезном каматом одбијен као неоснован. Трећим ставом изреке, одбијени су као неосновани захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је дана 21.01.2019. године. Вредност спора је 2.250.000,00 динара, а висина ревизијом побијаног дела тужбеног захтева у износу од 690.000,00 динара, не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра.

Са изнетих разлога, применом члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**